

Maksymilian Lityński

Obsługa prawna jednostek gospodarki uspołecznionej przez kolegia adwokackie w ZSRR

Palestra 10/9(105), 63-64

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sownarchozach istnieją sekcje prawne, koordynujące gospodarczą działalność normotwórczą w dziedzinie przepisów wykonawczych i czuwające nad właściwą pracą radców prawnych. Biura prawne sownarchozów zatrudniają najwybitniejszych specjalistów z zakresu prawa gospodarczego, czuwają również nad poziomem zawodowym radców prawnych oraz organizują dla nich kursy i bieżące szkolenie.

*

Książka Arkadiusza Połtoraka i Eugeniusza Zajcewa daje więc — jak widać — przegląd form organizacyjnych i form działalności zawodowej adwokatury radzieckiej. Formy te ulegają przekształceniom, przy czym godna uwagi jest tu troska, jaką ustawodawstwo radzieckie przejawia w dziedzinie przestrzegania praworządności, oraz podkreślanie wagi adwokatury radzieckiej jako współczynnika tej praworządności.

MAKSYMILIAN LITYŃSK

Obsługa prawna jednostek gospodarki uspołecznionej przez kolegia adwokackie w ZSRR

„Sowietskaja Justicya”, organ Sądu Najwyższego i Komisji Prawniczej Federacji Rosyjskiej, przynosi w nrze 9 z maja br. ciekawą informację o pracy leningradzkich adwokatów w dziedzinie obsługi prawnej radzieckich przedsiębiorstw, instytucji i organizacji, czyli — jakbyśmy to nazwali — jednostek gospodarki uspołecznionej.

Z informacji tej, pióra adwokata A. Cubina, wynika, że 367 adwokatów, członków zespołów (kolegiów) wchodzących w skład Izby Adwokackiej m. Leningradu, obsługuje systematycznie 544 jednostek gospodarki uspołecznionej. Ta dziedzina pracy adwokatów jest co pewien czas omawiana na posiedzeniach organów Izby. W roku 1965 prezydium Izby skontrolowało pracę adwokatów w 50% obsługiwanych jednostek.

W razie stałego wykonywania przez zespół obsługi określonej jednostki, do pracy tej wyznacza się — w porozumieniu z kierownictwem zainteresowanej jednostki — jednego adwokata. Autor informacji wskazuje na korzyści, jakie daje stały kontakt adwokata z obsługiwaną przez siebie jednostką. Nie ma tu potrzeby o nich dłużej się rozwodzić, bo są nam dobrze znane z naszej własnej praktyki.

Zakres obsługi prawnej nie odbiega w zasadzie od znanych nam również czynności kolegów-radców prawnych. Na podkreślenie zasługuje jednak fakt, że nasi radzieccy koledzy nie ograniczają się tylko do czynności obsługi prawnej, lecz biorą również czynny udział w pracy organizacji społecznych i samorządu robotniczego na terenie obsługiwanych jednostek, prowadzą szeroko zakrojoną działalność profilaktyczną, a przez systematyczne wykłady i pogadanki, zaznajamiające pracowników z obowiązującymi przepisami prawnymi, zapobiegają naruszeniu tych przepisów i powstawaniu konfliktów między przedsiębiorstwem a pracownikami. Wyrazem uznania dla tej pracy adwokatów są napływające do Izby i poszczególnych zespołów liczne pisma pochwalne i dziękczynne ze strony obsługiwanych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Praca adwokatów w tej dziedzinie — podkreśla z naciskiem autor — wykonywana jest z zachowaniem tradycyjnych już w radzieckiej adwokaturze form pracy zespołowej. Sprawowanie obsługi prawnej określonej jednostki nie wyłącza omawiania przez wykonującego te czynności adwokata trudniejszych zagadnień oraz konsultowania się z kolegami w swoich zespołach. Wielu z nich to wybitni specjaliści różnych dziedzin prawa. „Tego rodzaju wstępne — jak pisze autor — wspólne, koncepcyjne omawianie konkretnych zagadnień prawnych daje adwokatom możliwość skuteczniejszego wykonywania swoich zadań”. I konkluduje: „Możliwości takich są niestety pozbawieni etatowi radcowie prawni nie będący adwokatami (...); pomoc udzielana organizacjom socjalistycznym przez adwokatów wykazuje w wielu wypadkach znacznie wyższy poziom aniżeli usługi świadczone przez poszczególnych radców prawnych”.

JAN CHMIELNIKOWSKI

Kilka uwag o organizacji adwokatury w Niemieckiej Republice Demokratycznej

Rada Adwokacka we Wrocławiu, w ramach współpracy między województwem wrocławskim a okręgiem drezdeńskim, od kilku już lat utrzymuje kontakty z Zarządem Kolegium Adwokatów w Dreźnie.

W roku bieżącym, w dniach od 24 do 29 czerwca, przebywałem — w ramach wizyty przyjaźni Zrzeszenia Prawników Polskich, zorganizowanej przez Zarząd Okręgu we Wrocławiu — u kolegów prawników z Dreznia, gdzie spotkałem się z kol. drem Liebschnerem, zastępcą przewodniczącego Kolegium Adwokatów, i kol. Prieschtkem, sekretarzem Kolegium. Omawialiśmy m. in. organizację adwokatury w NRD i w Polsce.

Koledzy niemieccy żywo interesowali się reformą adwokatury w Polsce, gdyż w NRD prowadzone są obecnie prace nad reformą adwokatury, przy czym wiele z naszych wzorów zostanie zapewne przyjętych przez adwokatów w NRD.

Ja z kolei zapoznałem się z organizacją adwokatury w NRD i chociaż obecne zasady organizacji adwokatury w NRD ulegną zmianie, wydaje się, że będzie rzeczą celową podzielenie się z czytelnikami „Palestry” uwagami o obecnej organizacji adwokatury w NRD.

Organizację adwokatury w NRD regulują następujące akty prawne:

- 1) rozporządzenie o organizacji kolegium adwokatów z 15 maja 1953 roku,
- 2) przepisy o wzorcowym statucie kolegium adwokatów,
- 3) przepisy o Statucie Centralnej Komisji Rewizyjnej z dnia 6 czerwca 1957 roku.

Samo rozporządzenie o organizacji kolegium adwokatów jest bardzo szczupłym aktem prawnym, zawiera bowiem jedynie 10 paragrafów i zajmuje się jedynie sprecyzowaniem zadań adwokatury.

Rozporządzenie przewiduje, że jedynie adwokat-członek kolegium może sprawować funkcje obrońcy w sprawach karnych lub pełnomocnika w sprawach cywilnych przed sądami wszystkich instancji (§ 3).